

משנה תמיד פרק א

Mishnah Tamid, chapter 1

(1) In three places the priests keep watch [as an honor guard] in the Temple in the chamber of Abtinās [where they prepared the incense] in the chamber of the spark [where a small fire was always maintained] and in the fire chamber [where a large fire was kept for the priests to warm up when needed, all these chambers were built on the side of the Temple court].

In the chambers of Abtinās and of the spark there were upper chambers from where the youth kept watch. The fire chamber was vaulted [and thus had no upper storey]. It was a large room surrounded with stone projections [and on top of those projections were other smaller projections and on top of those still others which had a stair like appearance], and the elders of the Beit Av used to sleep there [on the upper projections], having in their charge the keys of the *Azarah* courtyard. The young priests would each place their pillows on the ground [where they slept] and they did not sleep with their priestly clothing but they took them off folded them and placed them under their heads and covered themselves with

א בשלשה מקומות הכהנים שומרים בבית המקדש. בבית אבטינס, בבית הניצוץ, ובבית המוקד. בית אבטינס ובית הניצוץ היו עליות, והרובים שומרים שם. בית המוקד, כפה, ובית גדול היה, מקף רובדים של אבן, וקני בית אב ישנים שם, ומפתחות העזרה בידם. ופרחי כהנה איש כסתו בארץ. לא היו ישנים בבגדי קדש, אלא פושטין ומקפלין ומניחים אותן תחת ראשיהן, ומתכסין בכסות

רבנו עובדיה מברטנורא

א בשלשה מקומות הכהנים שומרים בבית המקדש. מפני הכבוד, וגדלה היא לבית שלא יהא בלא שומרים. ושלשה מקומות ילפינן מדכתיב (במדבר א) והחונים לפני המשכן קדמה וגו' שומרי משמרת למשמרת, רמז לשלש משמרות בשלשה מקומות, ומה מצינו במשכן שהיו הכהנים אהרן ושני בניו שומרים בו בשלשה מקומות, אף מקדש כן: בית אבטינס ובית הניצוץ היו עליות. בניות בצד שערי העזרה: והרובין. ילדים. תרגום ילד, רביא. פירוש אחר, הרובין, המורים חצים בקשת, מלשון רובה קשת: ובית המוקד כפה. בנין של בית המוקד לא היתה עלייה אלא כיפה, ארקולט'ו בלע"ז, עשויה בארץ: והיה מוקף רובדים של אבן. אצטבאות סביב של אבני גזית היו משוקעות בכותל ויוצאות מן הכותל לתוך בית המוקד לצד הקרקע, ועל גביהן אבנים אחרות קצרות מהן שיוצאות נמי מן הכותל, והיו כעין מעלות זו על זו: זקני בית אב. המשמר היה מתחלק לשבעה בתי אבות כמנין ימי השבוע כל אחד עובד יומו, וקני בית אב של אותו יום היו ישנים שם על אותן רובדין: ופרחי כהונה. בחורים שמתחיל שער זקנם לפרוח, והן היו השומרים: כסתו. לשון כרים וכסתות: איש כסתו בארץ. שלא היו יכולים לשכב שם על גבי מטות אלא בארץ כדרך שומרי חצרות המלכים: ומניחים אותן תחת ראשיהן. כנגד ראשיהן ולא תחת ראשיהן ממש, לפי שיש

their own clothes. If one had an [nocturnal] issue he would go out and down the winding stairs that went underneath the Temple and which was lit on both sides by lamps until he reached to the house of immersion [i.e., the mikva] and there was a fire there [to warm up] and also an esteemed privy and this was its estimation, if it was locked it was known that it was occupied and if it was open it was known that there was no one present. He descended, immersed, came up and dried himself and then warmed himself in front of the fire. Then he would come and sit next to his brother priests until the gates were opened when he would depart and leave.

(2) If one desired to [be included in the lots choosing to] remove the ashes from the altar, he would rise early and immerse [in a mikvah] before the officer [in charge of the lots] would arrive. And at what time would the officer arrive? Not always at the same time. There were instances where he would come at the rooster's crow, or a bit before, or after. The officer came and knocked and they

רבנו עובדיה מברטנורא

בבגדי כהונה שיש בהן כלאים כגון אבנט, ואין מותר להשתמש בהן אלא בשעת עבודה: ומתכסין בכסות עצמן. בבגדי חול: במסיבה. במחילה המזהלכת תחת הבירה. שמחילה היתה תחת המקדש. וכל המקדש קרוי בירה כדכתיב (דברי הימים א כט) אל הבירה אשר הבינותי. ומפני שהיה בעל קרי, לא היה מהלך דרך העזרה אלא דרך המחילות, דקיימא לן מחילות לא נתקדשו: והנרות היו דולקים. במחילה מכאן ומכאן: ומדורה היתה שם. שהכהן מתחמם בה לאחר שטבל: וזה היה כבודו. שלא נכנס בו אדם מעולם כל זמן שהיה חברו שם: מצאו נעול. זה סימנו שיש אדם שם ולא היה נכנס: נסתפג. קינח המים שעל בשרו: בא וישב לו. בבית המוקד: עד שהשערים נפתחים. היה יוצא והולך לו לחוץ. לפי שטבול יום משתלח חוץ לעזרה. כדאמרינן באלו דברים וכל זב לרבות בעל קרי: ב לתרום את המזבח. ברומת הדשן: משכים וטובל. שלא היה אדם נכנס לעזרה לעבוד עבודה אפילו טהור עד שהוא טובל: וכי באיזו שעה הממונה בא. כלומר מי איבא זמן קבוע לביאת הממונה דאמרת שהיה משכים וטובל קודם ביאת הממונה, אלא ודאי לא היה זמן קבוע לביאתו שלא כל העתים היו שוות שפעמים היה בא הממונה מקרות הגבר כו', והלכך מי שהיה רוצה לתרום היה משכים כל מה שהיה יכול, ואחר כך היה בא הממונה ודופק עליהם לאותם שבבית המוקד, והם היו

עצמן. ארע קרי לאחד מהן, יוצא והולך לו במסכה ההולכת תחת הבירה, והנרות דולקין מכאן ומכאן, עד שהוא מגיע לבית הטבילה, ומדורה היתה שם, ובית כסא של כבוד. וזה היה כבודו, מצאו נעול, יודע שיש שם אדם. פתוח, יודע שאין שם אדם. ירד וטבל, עלה ונסתפג, ונתחמם כנגד המדורה, בא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד שהשערים נפתחים, יוצא והולך לו: ב מי שהוא רוצה לתרום את המזבח, משכים וטובל עד שלא יבוא הממונה. וכי באיזו שעה הממונה בא, לא כל העתים שוות, פעמים שהוא בא מקריאת הגבר, או סמוך לו מלפניו או מלאחרי. הממונה בא ודופק עליהם, והם פתחו לו. אמר להן, מי

opened the door for him and he said: Whoever immersed let him come and participate in the lot they would participate in the lot and whoever won, won (see Yoma 2:1, vol. 4, pg. 53).

(3) He [the officer] took the key [from the elders of the *Beit Av*] and opened the small door [which was built into the large door and] which led from the fire chamber into the Temple courtyard and they [the priests] went in after him carrying two lighted

torches. They then split into two groups one went along [and under] the portico to the east and the other went along [and under] the portico to the west. As they were going they would check [if all the vessels were in their proper places] until they reached the place [i.e., the chamber] where they would make the shallow pan meal-offerings [which was on the south side of the Nikanor gate]. There the two groups met and said: It is well and all is well [everything is in its place and no holy vessels and utensils are missing]. They then appointed those who make the shallow pan meal-offerings to make the shallow pan meal-offerings.

(4) The one who won the right to remove the ashes [from the outer altar] goes to remove the ashes and they [his fellow priests] tell him: Be careful lest you touch

רבנו עובדיה מברטנורא

פותחין לו: מקריאת הגבר. אית דמפרשי קריאת התרנגול, ואית דמפרשי כדן שהיה רגיל לקרות בכל יום סמוך לעלות השחר: מי שטבל יבוא ויפיס. כל אותן שהיו נותנים לבם לתרום היו טובלים קודם שיבוא הממונה ואחר כך היו מטיילין פייס ביניהן הוא הגורל, ומי שבא לו הגורל הולך ותורם. סדר הגורל ומעשהו, מפורש פרק ב' דיומא: ג פשפש. פתח קטן שבתו גופו של פתח גדול, ובו היו נכנסים מבית המוקד לעזרה: אלו היו הולכין באכסדרה. שבעזרה: דרך המזרח. שהיו אכסדראות סביב לעזרה מבפנים, עמודים יוצאים חוץ לכתלי העזרה, ומן העמודים ועד כתלי העזרה היה סכך על גביהן והן קרויין פורטיקון בלע"ז, ומן העמודים ולחוץ היה בלא סכך, והמזבח היה שלא במקום הסכך. והיו מתחלקים לשתי כתות, כדי שיהיו בודקים ורואים כל כלי שרת שיהיו כולן במקומן בשלום. והיו הולכים באכסדראות העשויות לצד רוח צפונית, אלו מהלכים בה בחציה של צד מזרח ואלו מהלכים בה בחציה של צד מערב, עד שפוגעים זה בזה במקום שעושים מנחת חביתין של כדן גדול שהיה מביא בכל יום מחציתה בבוקר ומחציתה בערב, והיא היתה סמוך לשער ניקנור, ושם היו אומרים זה לזה שלום, הכל שלום, כלומר מצאנו כל הכלים בשלום, ולא נפקד מהם כלי: ד הזהר

שטבל יבוא ויפיס. הפיסו, זכה מי שזכה: ג נטל את המפתח ופתח את הפשפש, ונכנס מבית המוקד לעזרה, ונכנסו אחריו ושתי אבוקות של אור בידם. ונחלקו לשתי כתות, אלו הולכים באכסדרא דרך המזרח, ואלו הולכים באכסדרא דרך המערב. היו בודקין והולכין עד שמגיעין למקום בית עושי חבתים. הגיעו אלו ואלו, אמרו שלום, הכל שלום. העמידו עושי חבתים לעשות חבתים: ד מי שזכה לתרום את המזבח, הוא יתרום את המזבח, והם אומרים לו, הזהר שמא תגע

any vessel before you washed your hands and feet from the laver and the firepan is in the corner in between the ramp and the altar on the west side of the ramp. No one entered with him [to the area between the altar and the Entrance hall] nor did he carry a light, rather, he went by the light of the altar fire and no one would see him nor would they hear any sound from him until they heard the sound from the wooden mechanism which Ben Katin made for [lowering and drawing up] the laver [from the cistern, once lowered into the cistern the water would no longer become invalid

overnight]. [At that time] they would exclaim: The time has come. He washed his hands and feet from the laver and then took the silver firepan and went up to the top of the altar and cleared away the cinders on either side and scooped up the ashes in the center [which were completely consumed]. He then went down [from the altar] and when he reached the floor he turned his face to the north and went along the east side of the ramp for about ten cubits and he then made a heap of cinders on the floor three cubits from the ramp in the same place where they used put the crop of the birds and the ashes from the inner altar and the ashes from the menorah.

רבנו עובדיה מברטנורא

שלא תגע בכלי. במחתה שהיא כלי שרת. שאין אדם רשאי לקרב אל המזבח ולא לשום עבודה עד שיקדש ידיו ורגליו: **במקצוע.** בקרן זוית: **בן קטין.** כך שמו של כהן גדול שעשה מוכני לכיור. גלגל הסובב שעל ידו משקעים הכיור בבור שלא יהיו מימיו נפסלין בלינה, לפי שכל דבר שנתקדש בכלי שרת נפסל בלינת לילה, ובשהיה משוקע הכיור בבור לא היו מימיו נפסלין. ורמב"ם אומר, שהמוכני הוא כלי סביב לכיור, שלא נתקדש בכלי שרת, ושם היו מניחים המים בלילה כדי שלא יתקדשו ויפסלו בלינה: **המאובלות הפנימיות** הגחלים שבאמצע האש שנתאכלו היטב והן קרובים להיות דשן: **צבר את הגחלים על גבי הרצפה.** משום דכתיב ושמו. ודרשינן [תמורה דף לד.]

ושמו, כולו. ושמו, שלא יפור:

בכלי, עד שתקדש ידיו ורגליו מן הכיור, והרי המחתה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח במערבו של כבש. אין אדם נכנס עמו, ולא גר בידו, אלא מהלך לאור המערכה. לא היו רואין אותו, ולא שומעין את קולו עד ששומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכני לכיור, והן אומרים הגיע עת. קדש ידיו ורגליו מן הכיור, נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח, ופנה את הגחלים הילך והילך וחתה מן המאובלות הפנימיות, וירד. הגיע לרצפה, הפך פניו לצפון, הלך למזרחו של כבש כעשר אמות. צבר את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים, מקום שנותנין מראות העוף ודשון מזבח הפנימי והמנורה: